

Domácí pobožnost 22. 11. 2020

Pomoc naše i počátek náš jest ve jménu Hospodina, kterýž učinil nebe i zemi, který je věrný ve svém milosrdenství a díla rukou svých neopouští. Amen

vstupní modlitba

Milosrdný Bože, jsme zase jednou na konci církevního roku
a na prahu dalšího adventního času.

Prosíme, nauč nás dívat se s nadějí dopředu.

My víme, že ve víře je každý konec – nejenom církevního roku,
ale každý konec zároveň novým začátkem;
začátkem tvého adventu.

Prosíme, ztiš si nás v tomto čase
a učiň nás vnímavými,
abychom rozeznávali tvoje cesty
a tvoji blízkost v našem světě.

Prosíme za všechna shromáždění,
která se dnes scházejí ve tvém jménu.

Prosíme, aby všude znělo a bylo ke slyšení tvé slovo. Amen

z Knihy modliteb

čtení **Ž 104.15-30**

Berna Lopez

zamyšlení Lk 17.5-6

Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!“

Pán jim řekl:

**„Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši:
‘Vyrvi se i s kořeny a přesad’ do moře’, a ona by vás poslechla.“**

„Dej nám více víry!“ Tuto prosbu bezesporu známe, i když do apoštolů máme daleko. A zároveň máme zkušenost, že se mezi sebou úplně neshodneme, co vlastně víra přináší, nebo má přinášet. Vlastně se nejspíš neshodneme ani s Ježíšem – tedy, vezmeme-li doslova jeho odpověď: "Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: 'Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře', a ona by vás poslechla." Kdyby toto bylo měřítkem, tak víru nemá nikdo (s výjimkou kouzelníků a náboženských fanatiků) a není to žádná škoda. Taková víra by nikomu nepomohla (naopak by nás mohla dovést k pyšce). Ale protože známe Ježíše a jeho způsob mluvení, zkusme pokračovat v přemýšlení. Protože víru potřebujeme k životu.

Jak je to s vírou, důvěrou? Jedna věc je, komu věříme. Jaký je Bůh, kterému věříme a chceme věřit. A druhá, co to znamená pro nás osobně. Vyznáváme svou víru v trojjediného Boha. Ale jak je to v životě? Učedníci se všeho vzdali a šli s Ježíšem. Mohli bychom je obdivovat, museli být přeci plní víry. A přesto právě oni prosí: „Dej nám více víry!“ Možná proto, že putování s Ježíšem znamená poznávat život z nejrůznějších stran. Čím víc jsou s Ježíšem, tím častěji se potkávají taky s utrpením, nejistotou, zpochybňováním, strachem lidí, lidskou hloupostí.

A snad proto prosí o víru, která je ještě pevnější, „funkčnější“, která obstojí vzdor pyšné moci i obrovské bezmoci a beznaději. Prosí o víru, která se dovede postavit těm, kdo odmítají odpustit; kdo nejen nepřiznají, ale i maskují svá selhání a intrikaří. Stojí o víru, která jim dodá sílu v setkání s těmi, kdo se trápí svou slabostí; kdo jsou tak unavení, nemocní, blízko smrti že nevidí naděje... Dej nám více víry.

V bibli ale najdeme ale taky úplně jiné tóny vyznání a víry. 104 žalm nás ujišťuje o tom, že život kolem nás má svůj smysl a řád. Že Boží věrnost a dobrotu můžeme zažívat v jeho štědrosti a náš život zakoušíme jako chráněný prostor a zemi jako dobré místo. Chaos nad námi nemá moc v tomto světě, který Bůh dobře stvořil.

Jak to tedy je? Vidíme před sebou dary přírody, krásu stvoření, ale zároveň vidíme mnoho věcí, které narušují smysl života. Tvrdit, že chaos nad námi nemá moc, je odvážné. A přitom víme, že právě chaos nám bere odvahu do budoucnosti, chaos popírá žalmistovo vyznání, že Bůh má vše ve své ruce. Máme to brát tak, že 104. žalm je píseň mocných (těch, kdo jsou v pohodě), kteří vnucují bezmocným a nemocným... těm, na které dopadla tíha života, že je všechno v pořádku, že se stačí jen správně dívat a tu Boží vládu ve všem uvidíme? Nutno říci, že takové žalmy jako ten 104. k tomu využívány byly a někdy i jsou. Zvláště když jsme všeho sytí, můžeme podlehnout dojmu, že všechno je v pořádku. Ne, tak to opravu není. Nám je možná zrovna dobře, ale někde je zle. Možná zakoušejí bolest příbuzní nebo přátelé, docela určitě trpí válkou civilisté na různých místech země a hladomorem mnoho dětí i dospělých, dějí se katastrofy, vraždy. Ti, kteří jsou v tom nějak namočení, nejspíš život nezakoušejí jako krásný Bohem chráněný prostor...

V žalmu čteme, že to Bůh stvořil všechny věci kolem nás, čteme tam ale také prostá slova: „A to vše s nadějí vzhlíží k tobě, že jim dáš v pravý čas pokrm; rozdáváš jim a oni si berou, otevřeš ruku a nasytí se dobrým.“ Všechno kolem nás je nejen stvořeno, ale zároveň je objektem Boží starostlivosti a lásky. Stejný žalm, který bychom mohli velice snadno vnímat jako obhajování statu quo, můžeme stejně tak dobře vidět jako vyjádření lidského volání, potřeby, touhy po Božím pokrmu, po tom, co může dát jedině Bůh.

Není potřeba biblické výpovědi o krásném světě prostě zahodit. Jsou před námi, protože taková je Boží vůle, takový je Boží záměr. A mohli bychom dokonce říci, že právě při setkání s Bohem a jeho slovem se tato Boží vůle uskutečňuje, vstupuje do našeho

světa. To asi míní žalmista tím krásným veršem: *Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu a tak obnovuješ tvářnost země...*

Anthony de Mello, jezuita působící v Indii, vypráví ve své knize *O cestě příběh*.

Jeden indický mudrc byl přesvědčen, že není nikoho, kdo by miloval boha Hari víc než on. A tak ho Hari poslal k jednomu sedlákovi. Mudrc se za ním vypravil a našel sedláka, který brzo ráno vstal, vyslovil jméno Hari pouze jedinkrát, vzal pluh a šel do polí, kde celý den pracoval. Těsně před tím, než v noci usnul, vylovil jméno Hari ještě jednou. Mudrc nic nechápal: „Jak by mohl být tenhle venkovan vyznavačem boha Hari? Vždyť ho vidím, jak se celé dny věnuje svým světským záležitostem.“ A tak ho Hari poslal s miskou naplněnou po okraj mlékem, aby mudrc obešel město. A nevyžil ani kapku mléka. Pak se ho zeptal: „Kolikrát sis na mě vzpomněl během té cesty městem?“ „Ani jednou. Jak jsem mohl, když jsi mi přikázal bedlivě sledovat misku?“ „Ta miska zaneprázdnila tvou mysl, že jsi na mě úplně zapomněl. Ale podívej se na toho chudého sedláka, který, ač ho tíží starosti, jak uživit rodinu, si na mě vzpomene dvakrát za den.“

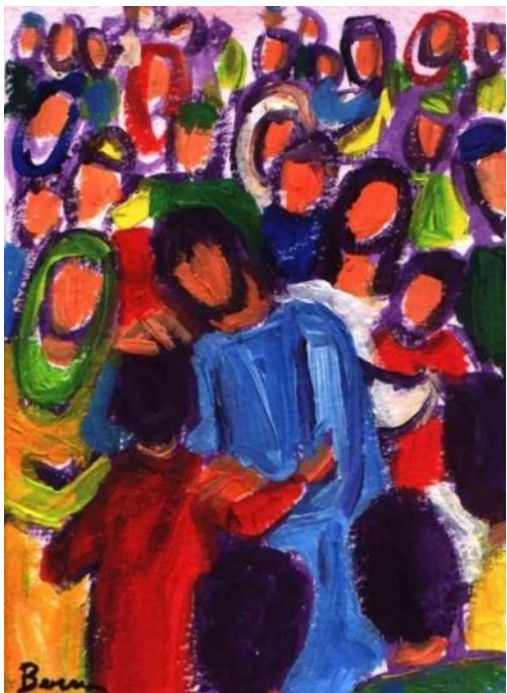
Jak má vypadat naše víra? Na podobu víry skutečně neznám jednu univerzální odpověď. Věřím však, že naše vděčnost za všechno, co od Pána Boha dostáváme, je také součástí Boží vůle se světem. Že Bůh do našeho světa přichází i ve skutcích lásky, v projevené radosti i soucitu. A že prosbou o dostatek víry se startuje proces, který napomáhá k tišení utrpení ve světě.

... Někdy jen tím, že zůstáváme pokojní uprostřed vřavy nebo se držíme Božího slova v nejistotě. Někdy tím, že námi pohne soucit, že nezůstaneme lhostejní a uděláme krok blíž druhému nebo něco co povzbudí a pomůže.

Pane, prosíme: dej nám více víry.

Sesílej svého ducha, abychom byli tvořeni znovu

a tvářnost země podle Tvé vůle byla obnovena. Amen

Berna Lopez

modlitba

Pane Bože, prosíme za víru, která je zdrojem síly, lásky, naděje, radosti, pokoje. Předkládáme Ti ty, na kterých nám záleží nebo jejichž příběh se nás dotknul..

myslíme na ty, kterým zemřel někdo blízký

myslíme na ty, kteří leží v nemocnicích

myslíme na ty, kteří mají strach, jak zajistí svou rodinu

myslíme na ty, kdo pomáhají, pečují, léčí

myslíme na ty, kdo jsou moc sami,

myslíme na rodiny, kde se těžko dýchá, kde na sebe lidé narážejí

myslíme na ty, kteří rozhodují o dalších opatřeních

myslíme na to, co nám brání přijmout Tvé slovo - ať už je to skepse

nebo sebespokojenost... Prosíme za celý svět, který je tak divně

přidušený epidemií... a slovy Tvého Syna, Ježíše Krista, k Tobě

voláme: Otče náš, kterýž jsi v nebesích...

poslání Jak 2.13 Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

požehnání

Nepřeji ti cestu bez mraků, ani cestu bez utrpení.

Nepřeji ti,

aby tvůj budoucí život byl dlouhou cestou růžovým sadem,

ani ti nepřeji, abys nikdy nemusel litovat,

ani abys nikdy nepocítil bolest.

Přeji ti statečnost v časech zkoušek,

kdy jiní skládají kříže ze svých ramen.

Když hory musí být zdolány a propasti překonány,

nechť naděje vzácná ti vše prozáří.

Ať s každým božím darem rosteš

a dáváš radost všem, kteří jsou kolem tebe.

Ať máš vždycky přítele, který je cennější než jméno,

přítele, kterému můžeš věřit, který ti pomůže v časech smutku,

který bude bojovat v bouřích života na tvé straně.

A ještě jedno ti přeji:

Ať v každé hodině, v radosti či trápení,

dokážeš vnímat, že je s Tebou Bůh.

irské požehnání